

soner, som ellers vilde optage Lejligheden for andre, hvis de skulde leje sig selvstændigt ind i Lejligheder, hvilket de maa- ske ogsaa vilde have vanskeligt ved. Boligkommissionens Indstilling herom har været enstemmig for de tilstedeværende Medlemmers Vedkommende; men et enkelt Medlem har bagefter gjort et Par Bemærkninger til Indstillingen. De findes selvfølgelig begge optagne i Bilagene, og Indenrigsministeriet har med Hensyn til Spørgsmaalet taget Hensyn til visse af de ogsaa i selve Indstillingen omtalte Forhold, som nogle af Kommissionens Medlemmer ønsker at der skulde tages Hensyn til. Det foreslaas nemlig, at hvis Fremlejen frémbyder stor økonomisk Gevinst for den Lejer, der fremlejer, skal Nævnet kunne tage Bestemmelse om, at Ejeren skal have Del i denne Gevinst til Erstatning for, at Fremleje er blevet tilladt.

Dernæst er der i § 15 indføjet en Bestemmelse om, at Loven, der jo i sin Almindelighed kun gælder for Beboelseslejligheder samt for Butikker, Kontorlokaler og lignende med tilliggende Beboelse, ogsaa skal gælde visse Lokaler, der ikke er beregnede paa Beboelse, nemlig Forretningslokaler, for saa vidt Virksomheden er af almennyttig Karakter og knyttet til en offentlig Myndighed eller Institution. Disse foreslaas bragt ind under Lovens Regler med Hensyn til Nævnets Bedømmelse af Forholdene. Dette Spørgsmaal er rejst i en Skrivelse fra Ministeriet for offentlige Arbejder i Anledning af følgende Sag: Et af Statsbanerne lejet Lokale nede ved Havnen — et Lokale, som er af stor Betydning for Publikum med Hensyn til Farten paa Sverige — er blevet opsagt, ikke fordi Statsbanerne er uvillige til at betale en rimelig Forhøjelse af Lejesummen — Spørgsmaalet om Lejebeløbs Størrelse er vist overhovedet ikke Genstand for Uoverensstemmelse —, men fordi vedkommende Ejer nu en Gang ønsker at sætte Statsbanerne ud. Under normale Forhold vilde dette jo kun medføre, at Statsbanerne maatte søge at komme til Rette med en anden Ejer om et Lokale, men under de nuværende Forhold vil det, i det Øjeblik Statsbanerne maa flytte bort fra denne Bolig, ikke være muligt for dem at finde noget som helst andet Lokale, og da Lokalet, som sagt, er af særdeles stor Betydning for Publikum, er Spørgsmaalet rejst overfor Indenrigsministeriet. I § 15 foreslaas det da, at Lovens Bestemmelser

kommer til at gælde for saadanne Forhold ogsaa.

Jeg skulde nu henstille til det høje Ting, at det, saafremt selve Huslejelovens Revision, om hvilken jeg senere skal gøre nogle Bemærkninger, maatte antages at tage saa lang Tid, at den ikke kunde tænkes afsluttet i den korte Tid, der er tilbage inden Jul, vil overveje de to Spørgsmaal, jeg her har nævnt, Spørgsmaalet angaaende Fremleje og det sidst omtalte, som berøres i Lovens § 15, og at Tinget da, hvis det maa erkende, at de bør nyde Fremme, vil lade disse særlige Bestemmelser eller en enkelt af dem nyde særlig hurtig Fremme, eventuelt ved at tage dem ud af Lovforslaget og vedtage dem som et Tillæg til den bestaaende Lov. Derved vilde man jo fremdeles bevare dette, at det foreliggende Lovforslag gik ud paa en samlet Revision, saaledes at baade den gældende Lov og de dertil knyttede Tillæg kunde bortfalde, naar det blev endeligt færdigt. Jeg nævner dette, fordi baade Spørgsmaalet om Fremleje og Spørgsmaalet om Inddragning under Lovens Bestemmelser af Forretningslokaler, hvortil der er knyttet almen Interesse, trænger til hurtig Fremme. Boligkommissionen har fremsat sine Forslag derom, saa snart det havde tilvejebragt Materiale og endt sine Drøftelser; jeg har fremsat dem umiddelbart derefter, og hvis Lovforslaget ikke gøres færdigt før Jul, vil der jo hengaa meget lang Tid, men med Hensyn til det specielle Forhold her, Statsbanerne, er det af Betydning, at man snart faar Klarhed over, hvorledes man kommer til at staa.

Med Hensyn til selve Lovens Revision skal jeg henvise til Lovforslaget og de dertil knyttede Bilag, hvoraf det vil fremgaa, at alle de nye Bestemmelser, som er indsatte i Loven, skyldes Ønsker udtalte af Kommunalbestyrelser eller kommunale Nævn. Der findes her Redegørelse for, hvorledes de forskellige Byer og Kommuner har stillet sig med Hensyn til Nedsættelse af Nævn, og jeg tror, det deraf vil fremgaa, at jeg havde ikke Uret, naar jeg bemærkede, at det er ikke blot i København og paa Frederiksberg, at man har ment at have Gavn af Loven, men at der er adskillige andre Kommuner, hvor man ogsaa har ment at have Gavn af den, ikke mindst med Hensyn til en præventiv Virkning. Jeg skal kun nævne ganske faa af de Hovedændringer, som altsaa Forhandlingerne med Nævnene og Kommunalbestyrelserne har medført.